«СЕРЦЕ, ЯКЕ ВМІЄ СЛУХАТИ». ПОВЧАЛЬНА КАЗОЧКА ДЛЯ ДІТЕЙ

В одному місті жив дуже добрий дідусь. Щовечора, коли на небі з'являлися зірочки, а у вікнах будинків починало горіти світло, дідусь прогулювався вулицями.

Він повільно йшов уздовж будинків, спираючись на свою паличку.

Ніхто з перехожих не звертав на нього уваги, адже вони поспішали до своїх домівок після роботи. А дідусь не просто гуляв. Оскільки він мав добре серце, він намагався відчути, в якому будинку живе той, кому зараз погано, кому потрібна допомога.

Він жив на світі дуже давно і за багато років навчився слухати своїм серцем. Ось, наприклад, тиждень тому за вікном одного з будинків він відчув, як плаче маленька дівчинка. У неї на вулиці незнайомі діти відібрали улюблену ляльку.

Серце дідуся відгукнулося на цей смуток, і на наступний день він пішов в магазин іграшок, вибрав там гарну, ошатну ляльку і поклав її в яскраву коробку. Також разом з лялькою він вклав в коробку гарну листівку, на якій написав такі слова: «Не всі злі! На світі набагато більше добрих людей!» Він відніс цю коробку під двері квартири, де жила дівчинка, подзвонив і повільно пішов вниз по сходах. Дівчинка відкрила двері, подивилася навколо. Вона побачила спину незнайомого старенького дідуся, який спускався сходами донизу, але не надала цьому значення, адже погляд її зупинився на великій яскравій коробці під дверима… Ввечері за цим вікном були радість, здивування, посмішки та сміх.

Два дні тому серце дідуся почуло, як за вікном в одному будинку сваряться чоловік і жінка. «Ти мене не хочеш зрозуміти!» – кричав чоловік. «Ти мене не любиш більше!» – зі сльозами говорила жінка. Дідусь скрушно похитав головою, зітхнув, а на ранок пішов в квітковий магазин … Увечері в двері цієї квартири подзвонив кур'єр з магазину. Двері відчинила жінка. Він простягнув їй квіти і сказав: «Цей букет передав Ваш чоловік, а ще він просив сказати, що дуже Вас любить!»…

За цим вікном ввечері ще довго горіло світло: чоловік і жінка сиділи, взявшись за руки, і про щось спокійно розмовляли, посміхаючись один одному.

Дідусь йде далі вздовж будинків … Хто знає, чий смуток сьогодні ввечері почує його добре серце? Кому він допоможе? ..

В кінці прочитання казки можна обговорити її з дітьми, задаючи такі запитання: «**Що означає вираз:" Серце, яке вміє слухати"? Як навчити своє серце чути чужий біль, смуток, образу? А може серце у людини стати "глухим", коли це відбувається?»**

Можна попросити дітей згадати або придумати ситуації, в яких іншій людині потрібна допомога, і спробувати придумати різні варіанти, як в цих випадках можна допомогти.

Автор: М. В. Салтикова-Волкович